

Adu-Ți aminte Doamne
(Psalmul 74)

Adu-Ți aminte Doamne cu-ndurare,
De turma care Tu o pășunai.
Cum Tu ne-ai dat odihnă la izvoare,
Și-asupra noastră neîncetat vegheai.

Cor:
Adu-Ți aminte,o adu-Ți aminte,
Adu-Ți aminte de al Tău popor.
Privește Doamne,o bun Părinte,
Ridică-ne și dă-ne ajutor.

Cum ne-ai trecut prin marea cea albastră,
Și pe balauri Tu i-ai nimicit,
Ai pus un înger să ne ocrotească,
Cînd Faraon din urmă a venit.

Căci iată-ne din nou în strîmtorare,
Și nici nu știm o Doamne,pîna cînd?
Prorocii tac,nu-i nici o-nștiințare,
Noi către Tine azi strigăm plîngînd.

Vrăjmașii Tăi și-ai noștri,cu securea
Și cu ciocanul,sparg și jefuiesc.
Locașul nostru cel de rugăciune,
Acei din Babilon îl pîngăresc.

A noastre semne toate-au fost schimbate
Cu semnele pe care și le-au pus.
Acele neamuri din îndepărtare,
Altarele și templul le-au distrus.

Adu-Ți aminte Doamne,cu-ndurare,
De turturica cea din vizuini.
Nu ne lăsa prădați de-aceste fiare,
De-ai Tăi vrăjmași,de oamenii străini.

Ei ne-au luat tot ce-i de preț în țară,
Iar templul Tău e ars și pustiit.
Ridică-ne o Doamne din ocară,
Asaf striga spre Dumnezeu,smerit.

Asemeni lor și nouă ni se-ntîmplă,
Același jaf și-aceleași pustiiri.
În casele de rugăciune,lumea
A nimicit a noastre amintiri.

Amin